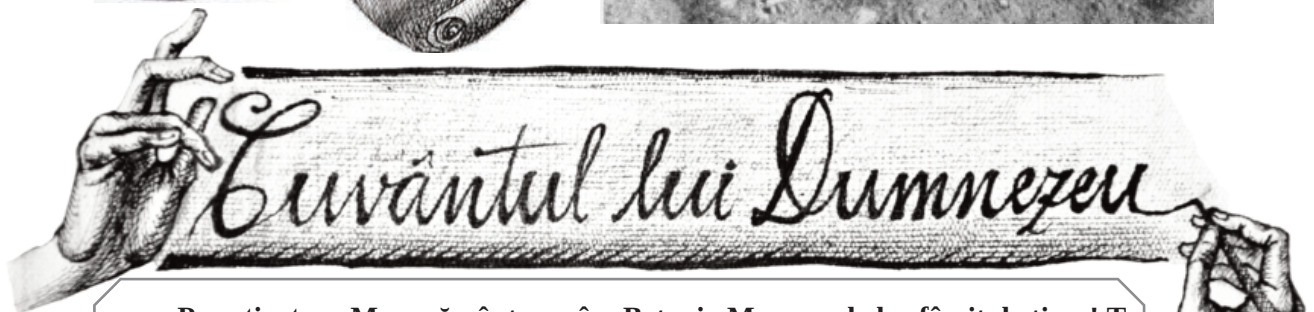
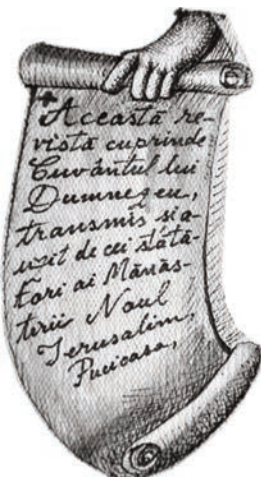

septembrie - octombrie 2025

se distribuie gratuit

Pace ție, țara Mea, pământ român, Betania Mea cea de la sfârșit de timp! Te mângâi cu cuvântul și te numesc a Mea, în vreme ce te ascund de Mine cei necredincioși și străini de Dumnezeu pe pământ! Sunt aici, sunt în mijlocul tău cu iatacul Meu, cu soarele Meu, prin care Îmi țin încă lumina peste pământ, căci am spus acum două mii de ani că atât cât sunt în lume sunt lumina lumii, iar Eu de mila lumii am venit la tine cuvânt și Mi-am făcut casă pe pământul tău, țara Mea cea de azi.

O, nu mai este sare de sărat pământul cu ea, nu mai este, căci altceva este care se vrea a fi sare. O, dacă sarea nu sarează, zadarnic poartă acest nume, că e fără de gust, fără de putere de sus.

pagina 13

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a optsprezecea după Rusalii

Cuprind în Duhul Meu, în cuvântul Meu și în brațele Mele pământul și neamul român, și întind dreapta Mea peste acest meleag, în care Eu, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Îmi am glasul și pasul venirii Mele iarăși la oameni, după două mii de ani de la nașterea Mea pe pământ, ca să aibă lumea Păstor din cer și ca să-L urmeze pe El, și iată-Mă acum Păstor peste pământul român, iar glasul Meu păstorește, merge și lucrează tainic, și voiesc acum să așez mare ocrotire peste țara venirii Mele de acum și s-o înfășor pe România

în taină cerească, în slava Mea s-o port și s-o găsesc ca să Mă vestesc cu ea peste pământ țara venirii Mele de la sfârșit de timp, și de aceea pun la lucru puterile cerești și îngerești, căci toate cuvintele Mele s-au împlinit și se împlinesc, și am de lucru cu sfinții și cu îngerii ca să-l împlinesc pe om prin cuvântul Meu de peste el, chiar dacă el aude sau nu aude glasul Meu peste pământ, dar cei ce au de la Mine urechi de auzit Mă împart peste tot, și va veni minunea cea mare să Mă audă toți și să aleagă singuri, căci Eu sunt Cel milos cu făptura mâinilor Mele și lu-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

crez minunat ca să-i trag pe mulți la Tatăl, dacă nu pe toți, dacă nu vor tânji toți spre dragostea de Dumnezeu, care vine pe pământ cuvânt și cheamă la adăpostul său pe om.

E zi de duminică, a doua duminică după sărbătoarea cerului pe pământ, când am pecetluit cu pecete cerească și M-am vestit peste pământ cu grădinița de rai de la Maluri, căci acest loc încărcat de taină cerească pe pământ este pământul coborârii Mele și al glasului Meu în lucrare de cuvânt prin trâmbița Mea Verginica acum șaptezeci de ani, și este semn de la Dumnezeu această grădiniță, atât de măreț împodobită acum de pe pământ și din cer, și merge de la margini la margini această taină și vestire acum, iar cuvântul gurii Mele grăiește și împlinește lucrarea lui Dumnezeu, lucrarea cerului pe pământ, și iată, dușmanii scot capetele și se încruntă la auzul și la vederea mersului Meu și al vestirii Mele cu grădinița de rai de la Maluri și cu povestea cea de o sută de ani pusă în film pe pământ, o, și dau aceștia să bage bețe în roate când Eu merg cu care cerești ca să-Mi împlinesc venirea și lucrarea și vestirea ei, dar acești dușmani se vor liniști și se vor rușina apoi, că iată, își caută singuri, își atrag singuri dispreț și rușine, și sunt aceștia slujitorii de la altare, care ar fi trebuit să fie ca și Mine păstori ai turmei Mele, dacă s-au dus spre lucrare

de păstori. Ei însă Îmi sunt dușmani ca și cei de acum două mii de ani, care-și vedeau de ale lor, nu de ale lui Dumnezeu, o, și M-au dat aceștia atunci de la ei și M-au dat spre cruce și spre moarte, dar învierea Mea i-a judecat pe toți și au primit ei după faptele lor în vremea aceea, iar Eu, Domnul și Păstorul Cel bun, Mi-am înnoit casa și am ridicat din popor ucenici lucrători înnoiți prin har și am mers mai departe și am pus cu ei temelie nouă și masă nouă cu hrană cerească pe masă și M-am dat lor Miel junghiat

spre viața lor veșnică pe pământ și în cer, o, și așa am lucrat și acum, când slujitorii altarelor sunt altceva decât păstori ai oilor Mele și stau zadarnic în numele Meu în fața turmei, căci ei sunt vânduți la dușmanii bisericii Mele, dușmani de care ei ascultă de multă vreme, dar Eu, Domnul, Mi-am pus la adăpost și la înnoire biserica Mea și lucrarea ei cea pentru turma Mea, o, și văd acum aceasta cei ce Îmi sunt dușmani la altare și fac gălăgie, bieții de ei, și-și atrag dispreț, căci Eu merg cu lucrul Meu înnoit și-Mi adăpostesc taina ortodoxiei și Mi-o întăresc pe piatra ei cea dintâi ca să nu se clatine această stâncă, o, și Mă voi dărui multora care vor înțelege că Eu sunt această lucrare de cuvânt, că Domnul grăiește, că Domnul lucrează, iar cuvântul Meu are putere, are cerul în duhul lui,

căci este scrisă în Scripturi lucrarea înnoirii lumii, și iarăși este scrisă că aceasta va începe cu casa lui Dumnezeu, cu biserica, cu legea ei cea de la început, când primii creștini slujeau și trăiau în dragostea Mea și se hrăneau cu Hristos în mijlocul dușmanilor lor, dar au trecut două mii de ani și iarăși s-au stricat păstoriile turmei, o, și am venit numai decât cuvânt pe pământ și i-am arătat pe ei că nu au dragoste de Dumnezeu și că sug vлага turmei Mele și atât, iar acum se scoală să amenințe când văd mersul Meu cu poporul cuvântului Meu, și care

Mă împarte peste pământ ca să audă oamenii cuvântul lui Dumnezeu din zilele acestea și să se înnoiască cu viață creștină ca odinioară când încă nu venise atâta stricăciune, atâtea obiceiuri păgânești de peste tot ca niște duhuri de satană ca să strice viețuirea și mersul bisericii lui Hristos și al păstorilor ei.

O, nu se mai cunosc acești păstori dintre fiii lumii cu viața lor depărtată de legea cea sfântă așezată de Dumnezeu peste viața bisericii lui Hristos. Să tacă aceștia, să tacă înaintea Mea,

dacă ei nu păstoresc spre cer norodul, ci doar îl stăpânesc cu mână de fier și sug vлага turmei, ca să aibă ei viață de huzur și pe picior mare și atât. O, nu așa am fost Eu. De unde iau ei ceea ce fac și sunt ei? În numele cui stau ei mari și tari peste mulțimea încreștinată? Eu n-am dus viață ca a lor între oameni. Eu am iubit, am păstorit, am îndemnat la sfințenie, am iertat, am legat rane, am vindecat, și am fost apoi răstignit și scos din mijlocul poporului ales lui Dumnezeu, și care de atunci și până azi este dat în judecată de păcatul făcut.

Privește cerul la tulburarea pe care au împărțit-o acum slujitorii altarelor, oprind ei creștinii să se apropie de serbarea și de grădina de la Maluri și amenințându-i cu pedeapsă ca pe vremea inchiziției de acum o sută de ani, când slujitorii bisericii au vândut pe bani biserica și slujirea ei și au chinuit apoi pe creștinii statornici, și a rămas istorie scrisă asupra capilor bisericii și este ea și în cer spre judecata acestor păcate.

O, ce să le mai cer la acești păstori vânduți amestecării dorite de slujitorii antichriști asupra bisericii Mele ca să nu mai fie ea a Mea, curata Mea, casa Mea.

Iată vremea judecății, plată după faptă pentru fiecare! Dar Eu, Domnul, merg și lucrez cu dreapta Mea întinsă și întăresc viața creștină peste turmă, căci puterea poporului sfânt a fost nimicită încă de acum o sută de ani când păstorii s-au lăsat târâți de antichriști, și asta este fața bisericii acum. Iar Eu am venit și am pus la loc pe cele clătinate și merg cu popor înnoit după legea cea dintâi a mersului bisericii lui Hristos, și am ca dușmani pe slujitorii altarelor, și toată lumea știe lucrarea lor supusă lui antichrist, care vine la sfârșit de timp peste biserică să-i strice frumusețea cea dintâi și s-o tragă spre neascultare de Dumnezeu, dacă așa este scris să facă dușmanii lui Hristos, antichriștii fiecărei vremi ai bisericii Mele.

O, ce rușine îi va cuprinde în curând pe acești păstori, slujbași de la mijloc dușmanilor pitiți sub nume bun, și care sunt antichriști!

O, ce mare va fi slava mersului Meu cel sfânt, și de care s-ar fi bucurat și ar fi fost mult slăvită biserica neamului român dacă ar fi putut

slujitorii ei să-L iubească pe Dumnezeu și să-L primească cu cuvântul Lui în casa lor, căci casa lor nu mai este a lui Dumnezeu dacă ei slujesc străinilor de Dumnezeu! Iată vremea judecății, când fiecare primește plată după faptă!

Acum, te rog, popor al cuvântului Meu, ridică-te, fiule, acum cu puterea cea sfântă, căci puterea poporului sfânt este viața bisericească după predaniile începutului ei, o, și așează-te mai treaz de acum, mai înnoit, cu vreme de post și de rugăciune, cu duh de trezie și de trăire duhovnicească tot timpul, chiar și în vremea lucrului cu mâna, fiule, căci este de vegheat și de biruit puterea vrăjmașă a lui antichrist și a slujitorilor lui de peste tot. Te-am chemat cu cuvântul și te-ai ales al Meu cu iubirea și cu credința și este de întărit tot timpul viața ta cu Dumnezeu, pentru ca să slăbească vrăjmașii Mei și ai tăi, și de aceea te rog, după multa vreme de trudă grea pentru gătirea grădinii de rai de la Maluri, hai să ne așezăm la veghe, la lucru sfânt, ca să fie ocrotire de la Noi peste țară, peste mersul Meu cuvânt peste pământ și ca să biruim, fiilor, și toate să fie în Hristos apoi, că iată, oamenii mari ai vremii se găsesc de răzmerițe, de tulburări, de despărțire de Dumnezeu, și toți primesc răsplată după faptă și aceasta este fața lucrurilor acum, și nu este nimic de mirare în tot ce se întâmplă pe pământ acum, când toți își lucrează și își atrag ceea ce singuri își pregătesc.

Hai, fiilor, să întărim unirea dintre pământ și cer, căci unde este cerul pe pământ în lucru sfânt, se ridică de acolo ocrotire mare peste pământ și peste mulți, iar tu, poporul Meu cel de azi, această lucrare ai de împlinit, să lucrezi cu Dumnezeu pe pământ, să dai glas cuvântului Meu peste lumea cea pribeagă, pândită de peste tot de duhul lui antichrist ca s-o culce sub picioarele lui, dar voi, fiilor, întăriți viața duhovnicească între voi, între Mine și voi pe pământ tot timpul, căci Eu, Domnul, trebuie să fiu tot timpul cu voi pe pământ, că dușmanii sunt mulți, iar unde este lucrarea cerească a Mea, acolo este Dumnezeu, acolo este la putere cerul pe pământ, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

22 septembrie/5 octombrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a nouăsprezecea după Rusalii

Epistola lui Iisus Hristos către slujitorii altarelor din România

Între cer și pământ, între pământ și cer își au ființa locașurile Tatălui, ale Fiului și ale Sfântului Duh și ale puterilor cerești și îngerești, în mijlocul cărora stă scaunul de domnie al lui Dumnezeu, iar pământul l-a dat Dumnezeu fiilor oamenilor, precum este scris.

A venit Dumnezeu Fiul pe pământ acum două mii de ani și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și S-a făcut Om și a fost El Cuvântul lui Dumnezeu între oameni. Am venit și M-am făcut cunoscut cu putere dumnezeiască pe pământ și M-am arătat Mântuitor venit din cer poporului lui Dumnezeu de atunci, și nu s-au bucurat ei de venirea Mea din cer pe pământ și M-au luat ca pe un om și M-au dat la pedeapsa cea mai josnică pentru un om vinovat și Mi-au dat moarte pe cruce, și am fost apoi între ei patruzeci de zile Hristosul Cel înviat, doar-doar Mă vor cunoaște venit din cer la ei și primit apoi de ei pentru mântuirea lor din păcatele în care viețuiau pe pământ, o, și nici așa nu Mi-au deschis ca să intru și ca să fiu cu ei și pentru ei în lume apoi.

Iată-Mă venit iarăși, așa cum am făgăduit acum două mii de ani că voi veni, și nu M-am dus oriunde cu venirea Mea și am tras în ale Tatălui Meu, în biserica lui Hristos, casa Mea cea acum două mii de ani așezată pe pământ ca să trăiesc în ea cu Duhul Meu și să fie ea pe mai departe a lui Hristos, și apoi să fie ea casa care Mă va întâmpina la venirea Mea cu plata cea după fapta fiecăruia, precum este scris, o, dar toți oamenii dimpreună cu păstoriile lor, toți s-au abătut de la calea cea cu Dumnezeu pe ea, iar Eu am venit acasă, căci M-au trimis Scripturile să vin.

Și dacă am venit și am strigat că am venit, iată-Mă nepermis, necunoscut de stăpânii casei Mele, iar pe Mine, pe Stăpânul adevărat al casei, Mă numesc mincinos, Mă numesc eretic dimpreună cu cei ce Mi-au cunoscut venirea și glasul de Păstor și Mi-au deschis, și sunt casnic cu ei și grăiesc cu ei și-Mi împart ei peste pământ cuvântul venirii Mele, iar numele Meu este *Cuvântul lui Dumnezeu*, după cum Scripturile Mă numesc întru venirea Mea, și vin cuvânt pe pământ de șaptezeci de ani pe meleaguri

neamului român și lucrez cer nou și pământ nou, casă nouă lui Dumnezeu și omului, căci toate s-au stricat vreme de două mii de ani, iar Eu am promis și am zis atunci: «*Cel ce crede în Mine voi veni la el, voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*».

O, dar casa Mea cea de două mii de ani cunoscută a Mea pe pământ nu M-a crezut și nu M-a primit, și am făcut acum cu cei neluăți în seamă această împlinire și am pe pământ cetate și fii primitori și purtători de Hristos în ei și Mă împart ei cuvânt peste pământ, o, și grăiesc acum cu întregime ca să Mă fac cunoscut cum iar și iar bat la ușa casei știută casa lui Dumnezeu, biserica așezată pe numele Meu acum două mii de ani, și la a cărei ușă bat de șaptezeci de ani, dar ca și acum două mii de ani casa Mea este închisă pe dinăuntru și nu Mi se dă primire și crezare, iar Eu, Domnul, Mi-am cules din popor fii credincioși și M-am descoperit lor cu venirea Mea de la Tatăl la oameni și am așezare peste care am împlinit ceea ce am spus acum două mii de ani când am spus: «*Cel ce crede în Mine voi veni la el și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*».

O, pace vouă, așa aș vrea să vă spun vouă acum, vouă, celor ce sunteți pe pământ stăpâni ai casei care se cheamă casa lui Dumnezeu, dar iată, n-am cum să vă spun: pace vouă! Vă spun însă de afară că intru prin ușile închise cu venirea Mea spre voi. Nu este pace între Mine și voi și nu puteți fi una cu Mine dacă Eu vin și Mă descopăr vouă ca să am casă și primire la voi și ca să cinez la masă cu voi și să Mă descopăr vouă dacă voi nu-Mi deschideți când vin să vă grăiesc. O, cum să Mă arăt dacă nu-Mi deschideți când bat ca să intru? O, iată de ce am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei în seara zilei cinei celei de taină între Mine și ei că nu voi mai lua cu ei Paștele Meu până nu-l voi lua nou întru împărăția Mea pe pământ.

Am plecat la Tatăl după învierea Mea ca să pregătesc loc pentru ai Mei iubiți dintre oameni și ca să fiu cu ei, și ei cu Mine, și ca să pot să vin să le dăruiesc credința sfântă, cu care să

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Mă poată cunoaște întru venirea Mea la ei și să Mă primească să-Mi fac casă cu ei și cină nouă pentru Mine și pentru ei și să Mă arăt cu ei și de la ei peste pământ, venit de la Tatăl cu împlinirile de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou, și ca să-Mi așez cu ei pe pământ Paștele cel înnoit, promis acum două mii de ani celor iubiți ai Mei, care Mă vor primi.

O, de două mii de ani plâng cu Tatăl între cei din cer după lucrarea turmei bisericii lăsate Mie de la Tatăl moștenire în mâna celor ce aveau să-Mi fie slugi credincioase pentru slujire și pentru întoarcerea Mea întru ale Mele, după cum a fost lucrată făgăduința cea prin Scripturi mărturisită de însăși gura Mea, care spunea atunci că Dumnezeu a lăsat prooroci și trimiși ca să cerceteze casa și rodul viei Lui, și că slugile lăsate spre slujire s-au făcut stăpâni și au ucis pe trimișii care aveau să intre și să cerceteze via, și că apoi a venit Însuși Fiul Stăpânului și L-au ucis și pe El, o, și iată, iar și iar stăpâni pe pământ peste casa și via lui Dumnezeu, peste turmă, peste toate ale Domnului, și nu Mi se deschide ca să intru, și iarăși sunt numit cel

mincinos, cel străin și rătăcit și rătăcitor și nu-Mi cunosc glasul de Păstor cei ce stau stăpâni peste moștenirea Mea și n-aș vrea să li se întâmple lor după cele scrise pentru păstorii nămiți și străini de cele sfinte ale lui Dumnezeu peste ei, dar este scris că vor fi dați de pe scaunele de stăpânire ca niște vinovați față de Stăpânul viei, iar cerbicea lor este tare ca și acum două mii de ani și vinovați de moartea Mea împreună cu cei cu vină asupra lui Dumnezeu și asupra lor.

Am venit acum, după șapte mii de ani de lucru al lui Dumnezeu între cer și pământ și după două mii de ani de la venirea Mea întrupat între oameni pentru salvarea lor, o, și n-am găsit primire cu lucrarea Mea, cu venirea Mea cuvânt

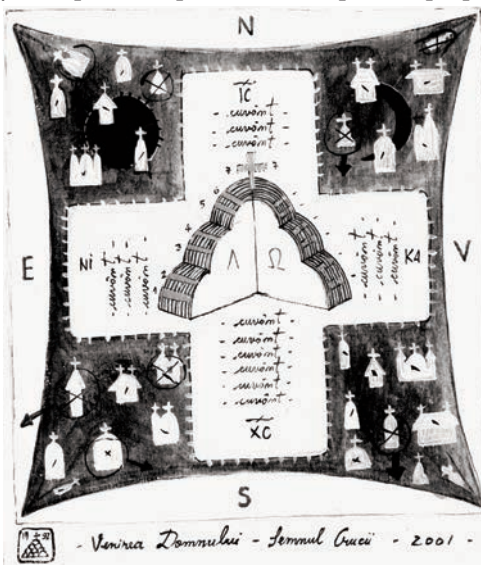
pe pământ și M-au dat spre pedeapsă preoții bisericii acum șaptezeci de ani, după primele Mele cuvinte aduse și scrise între oameni, și n-am mai tăcut de atunci și până azi, și strig și tot strig la ușa casei știută casa lui Dumnezeu, o, și M-au prigonit preoții din toate timpurile acestei vremi de cuvânt al Meu peste pământ, vreme în care Eu, Domnul Iisus Hristos, Mi-am ales din turma bisericii un popor primitor și i-am fost Păstor ca și acum două mii de ani ucenicilor Mei de atunci, și l-am învățat lucrarea de fiu al lui Dumnezeu ca și pe cei de atunci aleși din popor ca să-Mi creadă ei venirea Mea cea de la Tatăl și să las prin ei pe pământ mărturia Mea cu ei și

profeția venirii Mele de acum, ca să vin și să împlinesc așa.

Și acum, ascultați voi, cei ce vă numiți păstori și învățători ai turmei bisericii ortodoxe în neamul român, pământ și neam hărăzit de Dumnezeu dintru început să-Mi fie Mie acum țara venirii Mele cuvânt pe pământ, întoarcerea Mea de la Tatăl pentru pregătirea unui popor care să Mă întâmpine și să pot veni pe pământ cuvânt și să păstoresc cu el mai înainte de ziua Mea cea mare

și înfricoșată când fiecare va primi plată după faptă precum este scris, o, și nu au oamenii fapte cu care să-i primească veșnicia, când ei nu sunt păstoriți spre cer, spre locașurile cerești cu viața lor de pe pământ.

Ascultați voi, cei ce vă dați surzi și orbi pentru venirea Mea cuvânt pe pământ! Nu numai trei ani și jumătate a fost să vin și să lucrez și să cuvintez pe pământ român în vremea aceasta. De șaptezeci de ani las cuvânt în mijlocul acestui neam și bat la porțile voastre încuiate și nu-Mi deschideți și-Mi ziceți eretic și duh străin. O, fiilor îndărătnici, Eu sunt Dumnezeu din veșnicie și sunt de aici încolo *Cuvântul lui Dumnezeu* peste pământ, căci este scris

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

să vin cu acest cuvânt și să port nume nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*. Nu trebuia să trec pe la voi să-Mi dați îngăduința să vin și să lucrez, ci trebuia să deschideți Domnului, dar nimeni dintre slujitorii bisericii n-au făcut aceasta pe față în vremea celor șaptezeci de ani ai cuvântului Meu pe pământul român, ci numai cei ce dintre voi în taină M-au primit și M-au păstrat și Mi-au lucrat cuvântul și au fost și sunt ei scriși în cartea Mea cea de azi.

Voi trimite peste tot pământul acest cuvânt din ziua aceasta spre mărturie între Mine și voi, după cei șaptezeci de ani de profeție în mijlocul acestui neam iubit lui Dumnezeu, când voi ați pus acum iar și iar gaz pe foc pe furiș pentru ziua când Eu, Domnul, am așezat serbarea Mea de la Maluri, împlinirea celor șaptezeci de ani de profeție, cuvântul Meu rostit întâia oară în anul 1955, și iată-l cuvântând până azi așa cum i-a fost profețită mergerea lui peste timp în mijlocul neamului român.

Voi trimite peste tot pământul acest cuvânt de mărturie și vă voi face cunoscut păcatul necredinței voastre și cu care Mi-ați zădărnicit bucuria și mângâierea pe care le aveam de împărțit peste români în ziua aceea, iar voi nu trebuie să vă supărați pe Mine pentru anunțarea păcatului vostru de zădărnicieste turmă, că iată, atât de ziditor grăiesc acum peste voi după ce ați lovit ca să-Mi răniți bucuria pe care am dorit s-o împart peste cei chemați să vină la serbarea Mea, și ar fi să Mă supăr Eu, nu voi pe Mine, după ce v-am pus pe brațe trei cărți mari în care Mi-am împărțit cei șaptezeci de ani de cuvânt ca să-i cunoașteți harul și puterea, ca să cunoașteți că Eu sunt acest cuvânt la care voi dați să stați cu spatele mereu, mereu, ca să vă fie numai vouă bine cu statul vostru peste turma Mea.

Am venit vestitor peste români cu acest cuvânt de dor după om. Mi-am ridicat cetate, din poarta căreia M-am făcut cunoscut cuvânt peste pământ, iar voi, cei din urmă apoi, lovind în Dumnezeu de treizeci de ani, faceți păcatul necredinței, cel mai greu păcat de iertat între toate păcatele săvârșite de cei potrivnici lui Dumnezeu cu viața lor.

O, fiilor îndărătnici, Eu sunt atât de a-

proape cât calea unei rugăciuni pe care o ridică spre cer cel cu dor după Mine în el, și sunt atât de aproape cât cuvântul pe care îl așez în carte prin mâinile celor ce Mi-l scriu, și care se lasă de deasupra ca să fie așezat în carte de cei ce au de la Mine urechi de auzit cu ele de la Dumnezeu.

S-au dus spre secte și spre rătăcire de biserică atâția nepăstoriți, de care voi veți fi întrebați de Dumnezeu că nu i-ați păstorit, și au căzut ei spre păstori mincinoși și vicleni, iar voi încă loviți în cei ce Mă poartă spre voi cu profeția Mea, și îi numiți eretici pe cei care nu calcă nicio dogmă, niciun canon al rânduielii bisericești, căci Eu, Domnul, prin biserică am lucrat și lucrez. Dar voi ce lucrare aveți, oare, de lucrat, de nu păstoriți ca Mine turma și ortodoxia Mea?

O, voi v-ați unit cu lucrarea lui antichrist, și se vede bine aceasta de peste tot, și toată lumea știe, toți știu cum sunteți voi și cum vă bateți joc de turma de sub voi, forțând-o prin preoți supuși vouă ca să vă aducă la picioare creștini de peste tot și să vă arătați cu ei și în fața lor și a lumii și ca să vă făliți că sunteți urmați de cei ce caută după Dumnezeu și nu-L găsesc, o, și sunt cei fără mângâiere în dureri și n-au alin de la voi. Nici turma, nici preoții nu găsesc mângâiere la voi, și toți se simt apăsați și forțați să vă slujească vouă, celor ce stați în scaunele de sus ale turmei creștine, o, și voi nu știți câți preoți cu mult har peste ei am scriși la Mine că iau din cuvântul Meu și-și hrănesc cu grijă turma lor, dar pe care voi îi forțați să stea drepti la poruncile voastre, și iau ei mângâiere din cuvântul Meu și se ascund să nu-i aflați și să nu-i oropsiți apoi ca să le faceți rău sau chiar moarte, căci voi oropsiți turma ca să vă fie vouă bine și să vă păstrați mărirea și luxul în care trăiți pe pământ, iar turma se pierde în tot felul de rătăcirii și de păcate și nu dați viață celor doborâți și nu-i căutați la rane și nu le aflați suspinurile, iar Eu vin pe pământ cuvânt, de mila lor vin, dar pe voi vă tulbură cuvântul Meu din mijlocul turmei ortodoxe împărțit vouă de servii Mei cei mai mici, de cei smeriți și cu credință pentru venirea Mea la ei, o, și nu vă convine, și dați să-i numiți căzuți din sânul bisericii doar pentru că nu seamănă și ei cu voi la viață, la necredință.

Dar iată ce am făcut Eu peste ei, și vă spun vouă acum cum Îmi păstoresc Eu acest popor, ca să știți toți, așa cum toți știți ce faceți și ce sunteți voi, să știți toți și ce face Dumnezeu în mijlocul poporului cuvântului Meu de azi, că încă dintru începutul Meu cu ei din anul 1955 i-am învățat pe cei cărora Tatăl le descoperea prin cuvântul Meu, i-am învățat cum pot fi ei între fiii cei numărați în poporul Meu cel înnoit și le-am spus mai întâi să învețe de la Mine iubirea de Dumnezeu și viața lor cu Mine, și de la iubirea lor să se nască toate împlinirile vieții de creștini ai acestui cuvânt sfânt. Le-am spus că va fi să-și sfințească trăirea și viața, și după fiecare zi de duminică să țină post de mâncare în ziua de luni pentru lucrarea îngerilor lui Dumnezeu peste ei și prin ei și să ia ei dimineața un strop de aghesma și o fărâmiță de anafură, iar seara la fel, ca nu cumva să-i încânte duhul satanei să calce în timpul zilei postul cel rânduit peste ei, iar marțea și joia și sâmbăta să aibă dezlegare la bucate după ora zece a zilei și să petreacă cu zile de post luna, miercurea și vinerea, iar duminica să meargă la biserică și să se împărtășească tot mai des după pregătirea cuvenită, ca să-Mi dovedească iubirea lor cea pentru Mine tot timpul lor cu Dumnezeu pe pământ. I-am învățat apoi darul și harul și puterea rugăciunii și a privegherii și le-am dat ca lucrare sfântă pravila cea lăsată în cartea Ceaslovului, și apoi cărțile cele pentru slujire în biserică, și fiecare să-și așeze peste casa sa toată rânduiala de fiecare zi a creștinului împlinitor după învățătura bisericii, și nimănui să nu-i lipsească rugăciuni și acatiste, canoane și paraclise către sfinți, așa cum se cuvine celor credincioși și viețuitori cu cerul pe pământ, căci David era împărat, dar nu-i lipsea de pe buze și din suflet darul și harul rugăciunii și al laudei către Domnul și postul de bucate și vremi de cumpănă, de încercare peste viața lui cu Dumnezeu.

Mi-am povățuit poporul cel înnoit să nu dea rugăciunea pe muncă și i-am învățat să împletească vremea lor de zi și de noapte cu pravila creștinească în fiecare casă de creștin și să cânte Domnului, căci plăcută Îmi este Mie cântarea omului spre Dumnezeu, ca să nu întreacă

păsărelele cerului cu cântarea lor mai mult decât omul care cântă Domnului laude și rugă și imnuri sfinte.

Le-am spus fiilor poporului Meu să se ferească de ispite și păcate ca nu cumva să cadă ei din Dumnezeu prin păcat, iar cei care au ascultat întru totul au rămas cu putere până azi din unii în alții, de la unii la alții moștenind. Dar cei ce n-au putut cu deplină credincioșie și statornicie pe calea Mea cu ei au ajuns iarăși neîmplinitori iubirii și dorului de cer, și iată învățătura Mea peste ei vreme de șaptezeci de ani până azi. Iar cu cei mezini Mă împlinesc mai mult, căci am ieșit de sub piedica în care am stat ascuns cu lucrarea cuvântului Meu mai mult de treizeci și cinci de ani. Iar cealaltă jumătate a celor șaptezeci de ani a fost vestirea vremii aduse de Mine și Mi-au scos ei de sub taină venirea Mea cuvânt pe pământ și M-au dat de veste peste tot. Iar voi, slujitori ai altarelor, v-ați răzvrătit și v-ați rușinat cu Dumnezeu și cu venirea Sa cuvânt la voi și ați dat să aruncați dispreț și să puneți lespezi grele pe gura Mea, care cuvintează în mijlocul poporului Meu cel înnoit și ați învinuit pentru Mine pe cei ce Mă împart vouă și tuturor apoi, dar Eu, Domnul, sunt atât de adevărat prin acest cuvânt, pe cât sunteți voi de adevărați potrivnici ai Mei în toată această vreme de șaptezeci de ani, și a cărei istorie a fost acum pusă în film și se împarte peste tot ca să știți toți pe Domnul cuvânt peste pământul român, iar pe voi potrivnici și uniți cu antichrist în slujba lui asupra lui Hristos. Și v-am scris acum carte vouă ca să vă rușinați pentru ceea ce ați ținut hoștește și pe furiș asupra zilei Mele de serbare a cuvântului Meu cel de șaptezeci de ani pe pământul român, că ați ațâțat pe preoți spre zădărnici ca să facă ei oprire pentru cei care ar da să vină la serbare, o, și totul se descoperă și vă rușinează pentru tot ce lucrați voi asupra turmei creștine pe care n-o păstoriți, ci doar o stăpâniți cu forța toiagului de păstori potrivnici lui Dumnezeu și turmei de sub voi, amenințată să nu se apropie să facă voia Mea și să nu ia din izvorul cuvântului Meu, în care loviți ca potrivnici, și nicidecum ca păstrători ai Duhului lui Hristos prin biserică, peste care voi doar stăpâniți și nu

o păstoriți.

Și am stat cu carte scrisă între Mine și voi în zi de duminică, și cer încă de la voi primire și împăcare cu Mine, căci mulți dintre voi păstori și slujitori la altare se hrănesc din destul din acest izvor de har, și mulți creștini caută spre el, și nu puteți să aveți stăpânirea întreagă peste biserica Mea, mai ales că atâtea abateri de la calea bisericii săvârșiți voi fără teamă de răspuns, iar turma nepăstorită se pierde, se tot pierde, iar voi încă loviți în cuvântul Meu, care înnoiește totul, precum este scris, și care va avea împliniri mari, așa cum scrie în cuvântul lui Dumnezeu, care nu tace ca să-și afle împlinirea.

Veți da să arătați acum că nu aveți habar de această carte deschisă și scrisă între Mine și voi, dar cartea aceasta este mărturia că Eu, Iisus Hristos, am scris vouă ca să descopăr în lumină lucrarea voastră urâtă și potrivnică asupra Mea

și asupra preoților puși de voi să împartă amenințare peste creștinii care s-au gătit să vină la serbarea cea de șaptezeci de ani a cuvântului Meu la Maluri, și că ați lucrat așa de josnic, dovedind că știți și că citiți cuvântul Meu doar ca să vă puneți la pândă și să loviți, doar ca să vă împotriviți venirii Mele cuvânt cu împlinire pe pământ.

Eu însă vă îndemn cu milă să căutați să vă împăcați cu Mine cât vă mai lasă vremea să puteți să faceți aceasta, căci acest cuvânt nu vă este dușman, ci este el venirea Mea, răbdarea Mea, iubirea Mea cea plină de răbdare pentru voi.

Acest cuvânt sunt Eu, Cel ce sunt, și semnez acum cartea Mea spre voi cu numele Meu cel minunat:

Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Amin, amin amin.

29 septembrie/12 octombrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Stau cetele cerești și îngerești coroa-nă de jur-împrejur deasupra pământului și neamului român și țin în mijlocul lor tronul și ființa mamei Mele Maria Fecioara, pe care Tatăl Meu a așezat-o acum două mii de ani cale pentru venirea Mea întrupat pe pământ, om născut de la Duhul Sfânt și din mamă Fecioară, Dumnezeu Fiul cu oamenii în lucrare cerească, o, și n-au crezut oamenii în lucrarea lui Dumnezeu pentru salvarea lor din păcat, căci omul cel zidit de Dumnezeu din pământ a făcut păcatul despărțirii dintre el și Făcătorul său, și s-au clătinat puterile cerești și îngerești din locașurile lor, dar porunca dată de îngerul cel mare, Mihail arhanghelul, a statornicit și a oprit clătinarea, o, dar omul a căzut cu tot cu ceata slujitoare lui și trufiei lui de a fi mai mult decât Dumnezeu peste facerea zidită pentru el între cer și pământ, și de atunci Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt lucrează fără răgaz să-și așeze la loc toate cele care în vremea clătinării lor s-au rupt, s-au desprins și s-au despărțit între cer și pământ, iar omul a rămas pe pământul din care a fost zidit de Dumnezeu ca să fie el odihna și slava Făcătorului său în mijlocul puterilor cerești și îngerești, căci omul a căzut din slava lui Dumnezeu, a căzut pe pământ.

M-a trimis Tatăl pe pământ după om acum două mii de ani, M-a trimis să Mă fac Om ca să pot fi lângă om și să-i pot lucra întoarcerea în Tatăl. Mama Mea Fecioara Mi-a fost atunci cărare și adăpost cu trupul ei fecioresc și cu dragostea ei atât de întreagă, păstrată lui Dumnezeu în viața ei pe pământ între oameni, și am venit prin ea trup al iubirii, trup al lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire, și L-a avut ea iubirea ei în inimioara ei și M-a adus trup între oameni și a venit pe pământ Fiul lui Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului pentru care Dumnezeu a făcut toată facerea cea văzută ca să aibă grijă de ea și ca să fie el odihna Mea în mijlocul facerii cerului și a pământului, o, și grăiesc iar și iar atât de minunat despre slava și bucuria lui Dumnezeu cu omul la facerea cerului și a pământului, și pe care omul a doborât-o prin înălțarea minții lui față în față cu Făcătorul său.

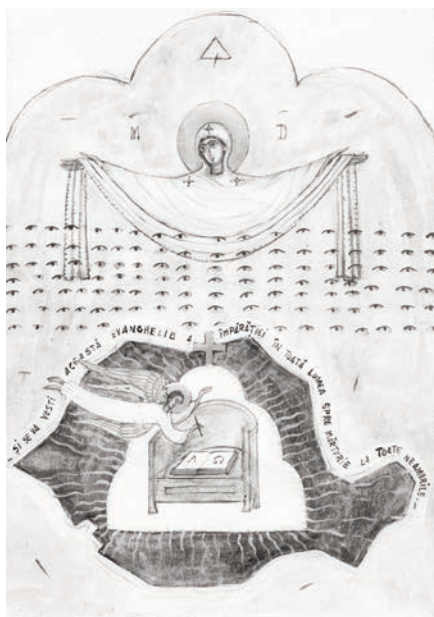
Iar acum, privind peste timp, așez în cartea cuvântului Meu cel din vremea aceasta ziua de pomenire între oameni a mamei Mele Fecioara, când ea s-a lăsat arătată deasupra poporului creștin, încercat de apăsarea dușmană Mie și lui, și când ea a depărtat primejdia de peste iubitorii de Dumnezeu, și s-a scris apoi această zi în car-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

tea vremii creștinești, și intru acum în cetatea cuvântului Meu cu duh de serbare și binecuvîntez pămîntul și neamul român, peste care veghează Domnul încă de la facere, dar și mai mult apoi, după venirea Mea pe pămînt, când Tatăl Mi-a dăruit această țară ca să fie ea casa în care să vin iarăși între oameni pe pămînt, și peste care Eu, Dumnezeu Fiul, am așezat tronul Împărătesei Fecioare, veghea ei de mamă a Mea peste această țară dulce între cei din cer pentru alegerea ei, căci duhul potrivit lui Dumnezeu știe că acest pămînt este cel dintâi ivit din ape, și iarăși, știe taina lui cea acoperită până la sfârșit, și iată-l acum în luptă cu Mine, și dă el de tronul mamei Fecioare și de ocrotirea ei peste pămîntul și neamul român și stă la pîndă și caută să-Mi zădărnicească lucrarea și venirea slavei cuvântului Meu, care curge ca râul deasupra acestui neam și se împarte peste tot de la margini la margini, că am făcut cale cu așezare și merge cuvântul Meu peste pămînt și este el mărturia Mea, duhul mărturiei lui Hristos, venit de la Tatăl acum între oameni.

Și pace vouă, pace, fiilor din cetatea cuvântului Meu, pace și îmbrățișare cerească peste voi, și sunteți cuprinși acum între Mine și Fecioara mama Mea, între brațele Mele și brațele ei, o, și mare umilință și mult duh de pocăință și de recunoștință să aveți în toată vremea înaintea cerului, o, fiilor, că iată câtă lucrare are cerul cu voi peste pămînt acum!

O, mări fiilor, viața cu Dumnezeu este singura bucurie care poate mîngâia de pe pămînt cerul. Lipsa vieții cu Dumnezeu și bucuria acestei vieți este lipsa lui Dumnezeu de pe pămînt, o, și de aceea am dat îndemn acum două mii de ani celor ce s-au ales iubirii Mele și le-am spus lor: «Bucurați-vă, bucurați-vă pururea!», ca și cum le-aș fi spus: iubiți-Mă pururea ca să Mă bucurați pe Mine între voi și să fiu cu voi pe pămînt!

O, fiilor, dacă viața de creștin nu este bucuria cea adevărată, atunci creștinii nu sunt cu Dumnezeu și sunt fără Dumnezeu, fără bucurie. Eu sunt bogăția bucuriei celui ce iubește pe Dumnezeu pe pămînt, o, dar cine se apleacă să guste acest nectar dulce și veșnic pentru om apoi?

Am la brâu așezată traista cu semințe și semăn pe pămînt cuvântul Meu ca să crească din el rod de bucurie, iubire să crească. Dar iată ce durere se suie la Dumnezeu din casa știută a Domnului pe pămînt, și din care nu se suie bucurie spre Mine, căci duhul trufiei și al slavei deșarte își are tron împodobit ca pe pămînt între cei numiți slujitori la altare, o, dar nu au bucurie

cei care se căznesc să trăiască mincinos între Mine și ei, între ei și ei, căci Dumnezeu stă împotriva celor trufași, precum este scris, o, și n-am apostoli ai iubirii de Dumnezeu dintre ei, căci ei nu sunt ai Mei cu viața și cu iubirea, ci sunt doar niște salariați și nu-Mi aduc Mie rod, ci numai pagubă în turmă, și numai rod de deșertăciune aduc ei la picioarele celor mari de peste turmă și care trăiesc în lux, nu în duhul iubirii de Dumnezeu și de frați și de turmă, o, și n-am bucurii de la ei și Mi-au tot fost răsturnate rânduile și viața lor prin biserică, și greu mai

pot fi așezate la locul lor pe temelia pe care au stat, greu, fiilor, greu, și plâng cu voi această durere fără de mîngâiere, că iată, nu mai are Domnul dintre ei cu putere pentru cer, și toți se lovesc între ei, și unii pe alții se împiedică pentru mersul cel sfânt și drept prin biserica purtătoare a numelui Meu.

Voi însă, fiilor, fiți iubirea și bucuria care se urcă spre Dumnezeu de pe pămînt. Fiți un duh și o lucrare, fiți așa și în vremea rugăciunii și a privegherii, dar și în vremea lucrului cu mâna pentru cetatea și lucrarea Mea cu voi.

Fiți, fiilor, lucrători cu Mine pe pămînt și

împărțiți sămânța Mea și vestiți cuvântul Meu și fiți tari cu duhul, ca să vă poată tot așa și trupul și să-Mi puteți sluji, fiilor.

Tot ce vă dau prin cuvânt să lucrați, să vă fie vouă împlinirea Mea între voi, căci am venit pe pământ să-Mi formez un popor nou, și de șaptezeci de ani lucrez la acest nou început al Meu cu omul pe pământ, o, și n-au putut cei mulți din câți au încercat, dacă n-au fost ascultători și împlinitori ai cuvântului de facere a omului nou, iarăși om nou, după chipul și asemănarea Mea, așa cum Tatăl și cu Mine am dorit la început când l-am zidit pe om, o, și greu îi este lui Dumnezeu să pună la loc pe cele clătinate de pe temelia lor, căci cel ce dă să vină la Mine nu dă să-și și spele trupul de păcat, o, și nu poate merge cu Mine așa îngreuiat, și cade mai devreme sau mai târziu, cade înapoi, și de aceea, iată, dacă viața de creștin nu este bucurie, rămâne ea fără Dumnezeu peste ea și nu-L arată pe Domnul în viața creștinului. De aceea am spus și spun celor ce trag cu Mine și încă le spun lor: Bucurați-vă, bucurați-vă pururea! O, numai așa pot Eu să Mă dovedesc viețuitor cu cei ce se aleg dintre oa-

meni iubitori ai Mei, iar altfel ei nu Mă au și nu Mă pot arăta cu ei celor din jurul lor.

Umilință și aplecare sub mâna Mea, sub slava cuvântului Meu, și apoi duioșie și blândete, totul în duhul bucuriei sfinte, acestea lasă peste voi în ziua aceasta mama Mea Fecioara, care se înclină acum și-și spune bucuria ei că am grăit vouă îndemn sfânt și povață cerească pentru fii, iar Eu îi mângâi dorul și duhul ei de mamă și stăm îmbrățișați ca să fiți voi cuprinși întru această îmbrățișare, fiilor.

Pace mai întâi peste pământul și neamul român și peste cei ce înconjoară din părți acest pământ și neam! Și pace vouă acum, pace, fiilor, iar statul Meu cu voi să nască duh de bucurie și de cântare sfântă și de cuvânt îndulcit de Duhul Meu Cel dintre voi, și de la voi să se împartă pacea Mea peste cei care ca și voi iubesc venirea Mea pe pământ, și care se împarte și hrănește și zidește pe Domnul între oameni, între cei ce tresaltă și se trezesc și se bucură la glasul cuvântului Meu de Păstor peste pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzecea după Rusalii

Mi-e Duhul văpaie de dor, și se face cuvântul gurii Mele acest dor, și rup din slava Tatălui venirea Mea pe pământ cuvânt, și mare slavă cerească este acest cuvânt al gurii Mele între cer și pământ, și nimeni n-are parte cu această slavă, decât cei cărora Tatăl Meu le face lor parte de ea, de credință pentru ea, și iată-Mă cuvânt peste pământ după două mii de ani de la învierea Mea dintre cei morți, și am nume nou, nume minunat: *Cuvântul lui Dumnezeu*, precum este scris să port acest nume la sfârșit de timp.

O, țara Mea de venire, am în tine cetate și cale de venire și vin cu slava cuvântului Meu la tine și Mi-l împart peste neamuri și limbi și Mă vestesc cu el că vin de la Tatăl trimis și că am pe România aleasă Mie și slavei venirii Mele cuvânt pe pământ.

O, pace ție, pace și îmbrățișare peste pământul și neamul tău, țara Mea cea de azi! Mi-e dor de slava Mea din tine și Mi-e Duhul văpaie

de dor după venirea Mea la tine, și a venit vremea după care atât de dor Mi-a fost, și-Mi este dor să te ridici întru întâmpinarea Mea și să așez minuni și semne în tine și să mărturisesc prin ele lucrarea cuvântului Meu de peste tine, o, și te-am strigat să vii și să vezi și să înțelegi și să crezi apoi lucrarea venirii Mele pe meleagul tău, dar mai-marii de peste turma ta au pus lespede peste gura Mea și și-au deschis-o pe a lor și te-au tras din calea Mea și n-ai venit la strigarea Mea, la semnul Meu așezat între Mine și tine, când am deschis porțile lucrărilor cerești ca să vezi tu o bucată de rai pe meleagul tău și să tânjești după Mine și după fericirea ta, pe care gata sunt să ți-o dăruiesc și să te fac mângâiere peste popoare și să Mă știe popoarele cu popasul cuvântului gurii Mele pe vatra ta și să aibă parte de mângâierea Mea, cu care te îmbrățișează pe tine Hristos, Dumnezeul tău, Păstorul tău, țara Mea, o, dar păstorii tăi cei plătiți te ascund de Mine și de venirea Mea la tine, și de

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

șaptezeci de ani se războiesc ei asupra cuvântului Meu și Mi-au oropsit atât de crud trâmbița prin care Mi-am lăsat peste pământ cuvântul și strigarea Mea de peste tine, țara Mea cea de azi.

O, ce voi face cu voi, cei trecuți cu trupul, sau cei încă în trup pe scaune de păstori ai turmei creștine în țara Mea de venire cuvânt pe pământ acum?

Am venit acum șaptezeci de ani și am sunat din trâmbița Mea ca să auziți și voi că vine Domnul, că vine Mirele și ca să-I ieșiți întru întâmpinare. Voi însă v-ați făcut iude și Mi-ați dat la defăimare și la chin trâmbița Mea și ați scris

în cronici că n-are minte și că trebuie să stea cu cei stricați cu mintea, o, dar după multă vreme de chin și de suferință i-am dat ei izbăvire de sub mâna voastră vrăjmașă Mie și ei, căci cuvântul gurii Mele curgea ca râul prin gura ei în vremea cercetării din partea voastră peste ea, și a aflat mai-marele țării (Gh. Gheorghiu Dej, n.r.) de această minune a cuvântului Meu prin trâmbița Mea și a cerut s-o vadă și a aflat el chinul ei cel greu dinspre voi spre ea și a aflat venirea Mea cuvânt pe pământ și a pus-o la ocrotire și la libertate apoi, o, și atâtea cuvinte ale gurii Mele prin trâmbița Mea au rămas pe masa asupritorilor ei, și unii se căiau de păcatele lor când auzeau pe Domnul grăind și cuvântând prin trâmbița Lui, o, și vremea aceea va sta față în față cu toți cei necredincioși atunci și cu cei de acum, dar iată această împlinire, căci povestea Mea cu Verginica merge în film pusă și trece peste granițe și se vestește la case mari și mărune, la oameni mari și mici, la popoare și la limbi, precum este scris să se împartă slava cuvântului Meu peste pământ, o, că nu pot fi șterse făgăduințele și cuvintele lui Dumnezeu și iată-le împlinite, și rând pe rând se arată cu semnele lor

însoțitoare, iar locul și lucrarea și ziua de serbare de la Maluri sunt scrise ca semn peste vreme, ca împliniri mari ale cuvântului Meu peste pământ, și sunt taine mari și greu de pătruns de cei îndărătnici pentru credință.

Și aduc Eu acum aminte de necredința mărturisită a arhiereului de Târgoviște, care s-a luptat vreme de șapte ani să doboare cărarea cuvântului Meu și să lase el apoi blestem peste cetatea coborârii Mele, o, și s-a întors asupra lui blestemul, așa cum singur și l-a grăit când a spus că nu va crede cuvântul Meu nici dacă își va pierde amândouă picioarele, și și-a scuturat

apoi de pe picioare praful ca să lase blestem peste cetate, dar rușinea n-a fost a celor care au răbdad sub apăsarea prigoanei, că iată, el și-a pierdut apoi picioarele, bietul de el, și l-am luat din mijlocul turmei și l-am făcut mărturisitor de sus al lucrării cuvântului Meu peste biserică, o, și așa de măreață este slava cuvântului lui Dumnezeu de pe pământul român, și așa de dor Îmi este și Mi-e dorul văpaie de foc, și se face cuvântul gurii Mele acest dor, și botez în el cu Duhul Sfânt și cu foc tot pământul și oamenii de pe

el, precum este scris, căci voiesc să-i curăț de necredință pe cei de pe pământ și să-i scap pe mulți de această pedeapsă, că nu este mai greu păcat ca și păcatul necredinței, și vai celor ce vor fi găsiți în acest păcat când Eu vin pe pământ cu slavă de cuvânt!

Greu i-a fost lui Israel să creadă în minunile Mele și în Moise, o, și a căzut acel popor în necredință, căci voia carne ca să creadă, și a plouat cu carne apoi peste ei, ca semn de sus pentru necredința lor, și tot nu s-au ales să creadă ei pe mai departe, și iată, greu este acest păcat peste omul păcătos în fel și chip, și care stă doborât de necredință față în față cu semnele și

minunile lui Dumnezeu între cer și pământ!

Le dau sfat din cer celor necredincioși și le spun să dorească și să ceară ca apostolul Toma să vadă și să creadă, dar Toma a spus aceasta de dor să Mă vadă, nu de necredință, și a fost el cel mai credincios între ucenicii Mei de atunci, chiar dacă Eu i-am spus lui «*Nu fi necredincios, ci fii fericit că ai văzut după credința ta!*»

O, ce să le mai spun celor îndoielnici? Le aduc aminte că Eu, Domnul, am spus că nimeni nu poate să aibă și să poarte această slavă a credinței și a împlinirilor, decât numai cei cărora le este dat de la Tatăl să poarte, și fericiti sunt cei ce au de tată pe Dumnezeu pe pământ, că aceștia sunt cei cărora Tatăl li Se descoperă lor prin Mine, prin Fiul Său Iisus Hristos, și iată-Mă cuvânt peste pământ în zi de duminică și am lăsat pe masa poporului cuvântului Meu hrană de sus ca să fie ea împărțită spre folos celor credincioși și celor necredincioși, și iată, în ziua aceasta este serbat între cei din cer apostolul Toma și se apleacă el și salută de lângă Mine cetatea și lucrarea Mea și pe poporul cuvântului Meu și lasă îndemn peste cei necredincioși să ceară de sus să li se împartă credință ca să aibă ei parte de roadele credinței și să nu rămână cineva din ei cu cei necredincioși apoi.

Îmi las cu dor cuvântul, și se așează el scris în cartea sa din zilele acestea și poartă ea peste pământ numele Celui Care grăiește prin ea. Cuvântul lui Dumnezeu se cheamă cartea Mea cea de azi și mărturisește ea istoria Mea cea de șaptezeci de ani scrisă pe pământul român spre mărturia Mea, și se vestește ea prin

carte scrisă și prin film, și merge peste meleaguri și peste popoare povestea venirii Mele iarăși la oameni ca să le dau lor din slava Mea cea de la Tatăl și să-i trag pe toți spre Tatăl Meu.

Binecuvântată să fie vestirea Mea peste pământ, și rod să poarte ea pentru cer și pentru mântuirea multora! Amin.

Binecuvântați să fie vestitorii cuvântului Meu și harul Meu cel pentru ei în toată vremea și peste tot pe unde ei vestesc venirea Mea cuvânt pe pământ! Amin.

Binecuvântată să fii tu, țara Mea de azi, dragostea Mea cea dintâi la facerea cerului și a pământului! Mă întorc la dragostea Mea cea dintâi, la tine, sfânt pământ român, pe care Eu am stat întru început și am cuvântat și am împlinit. Te plămădesc cu facere nouă și Mi-e dorul tot o văpaie după frumusețea ta cea dintâi când Eu, Domnul, Mi-am plămădit din lutul tău casă de odihnă, om zidit după chipul și asemănarea Mea, și peste care am suflat duh de viață și i-am dat moștenire grădină de rai, o, dar nu s-a păstrat el de partea Mea apoi, și de atunci sunt tot un dor după tine, după dragostea Mea cea dintâi, cea de la început, și vin la tine cu înnoirea, cu nașterea ta din nou, popor român.

Sunt Domnul și Făcătorul tău, Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*, numele Meu cel nou, și toate se înnoiesc începând cu numele Meu și cu numele tău, Ierusalimul cel nou, Ierusalimul român și venirea Mea și dragostea Mea cea dintâi iarăși pe pământ, acum, la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

6/19 octombrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzeci și una după Rusalii

 mbrățișez cu Tatăl cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român, pământul cel dintâi ieșit din ape la facerea lumii văzute, iar acum, la nașterea din nou a lumii și a toate câte sunt, Îmi las cuvântul în cartea sa cea de azi pe acest meleag, unde-Mi am casă de poposire a venirii Mele cuvânt pe pământ între oameni, o, și nu este pe nicăieri loc mai plin de lumină și de cer pe pământ ca și această cetate, care adăpostește pe Cel ce a făcut cu cuvântul lumina și toate cele văzute apoi în lumină ca să

se vadă ele, iar Eu, Fiul și Cuvântul Tatălui, cârmuiesc lumea și toate cele bune și rele de peste lumea oamenilor, lumea care nu știe de slava lui Dumnezeu dintre cer și pământ dacă nu are cine să-i spună ei despre această slavă și de toată strălucirea ei, care acoperă cu daruri de sus pe cei credincioși și pe cei necredincioși lui Dumnezeu, dar iată, am așezat la lumină cetatea cuvântului Meu și împart din ea lumina Mea peste pământ până ce ea îi va dovedi pe cei drepti și pe cei nedrepti și se va face de către cetele

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

îngerești numărătoarea de-a dreapta și de-a stânga, precum este scris în Scripturi cuvântul gurii Mele acum două mii de ani, când am venit de la Tatăl la oameni și n-am fost primit de oameni și M-au trimis înapoi cei mari ai pământului, dar M-au trimis biruitor asupra lor și asupra lui antichrist, căruia ei îi slujeau, iar ei au rămas cei rușinați ai vremurilor toate, căci toate vremile de pe pământ au luat pilda cea rea a celor de demult și a celor de atunci și a celor de apoi, și Domnul nu este dorit și nu este primit pe pământ din pricina măririi celor mari, care ca și Lucifer s-au voit și s-au așezat ei mai mari ca Dumnezeu, iar Domnul rămâne Cel nevăzut, și mai mult nu, căci așa hotărâsc cei care au

care Îmi țin încă lumina peste pământ, căci am spus acum două mii de ani că atât cât sunt în lume sunt lumina lumii, iar Eu de mila lumii am venit la tine cuvânt și Mi-am făcut casă pe pământul tău, țara Mea cea de azi.

O, nu mai este sare de sărat pământul cu ea, nu mai este, căci altceva este care se vrea a fi sare. O, dacă sarea nu sarează, zadarnic poartă acest nume, că e fără de gust, fără de putere de sus.

Iată zi de întuneric peste tine în ziua aceasta, România Mea! E zi de duminică, zi numită ziua Domnului, iar în tine are antichrist mare sărbătoare a sa cu mult norod chemat să vadă munca lui împodobită cu aur și cu scum-pătăți, care iau ochii celor necrescuți bisericește

și nepăsoriți spre Dumnezeu, căci păstori care au luat scaunele știute sfinte s-au așezat ei mari și-și întind împărăția pe care au scris numele lui Dumnezeu și fac ei temple pentru împărăția lui antichrist, cel care trage jos stelele de pe cer, precum este scris, pe creștinii care nu știu prea multe de Dumnezeu, și ca să-i încante pe ei la vederea minunilor aurite și să-i atragă de la slujirea lui Hristos, căci viața creștină nu este cea care se vede pe deasupra hainei, și este taină a iubirii de Dumnezeu în om, în inima lui dăruită Domnului pentru veșnicie, și ia-

tă câtă suferință și cât suspin și câtă jale se suie în ziua aceasta la tronul Domnului, și nicidecum nu privește Domnul altfel peste ziua numeroasei adunături de oameni mari și mici pentru încă o parafă peste cei care cântă slujbă de sfințire a templului ridicat mare în inima țării, și la care ostașii lui antichrist sunt lăudați și măriți ca slujitori sfinți.

Mă uit cu Tatăl și cu sfinții la trufia cea fără de margini, și care tot crește sub numele de biserică a lui Hristos. S-au strâns și se strâng încă turme de oameni chemați sau aduși înaintea celor ce s-au strâns să sfințească ei templul cel mare pentru Dumnezeu, zic ei. O, așa a fost mereu pe pământ din partea celor care s-au așezat

scris pe cele ale lor împărăția lui Dumnezeu între oameni, ca nu cumva oamenii să mai caute să mai dea de ea și să îmbrățișeze ei calea cu Dumnezeu, slava crucii, slava învierii, locul lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ, iubirea Mea între ei, între Mine și ei apoi.

Pace și îmbrățișare cerească peste cetatea cuvântului Meu din care ies cu graiul gurii Mele și-Mi îmbrățișez țara Mea cea de azi!

Pace ție, țara Mea, pământ român, Beta-nia Mea cea de la sfârșit de timp! Te mângâi cu cuvântul și te numesc a Mea, în vreme ce te ascund de Mine cei necredincioși și străini de Dumnezeu pe pământ! Sunt aici, sunt în mijlocul tău cu iatacul Meu, cu soarele Meu, prin

să stea ei mari înaintea oamenilor și au rămas templele lor mărturie pentru ei, o, și ce bine ar fi fost să fi rămas viața lor sfântă și urmele ei între oameni și rod sfânt pentru cer pe urma lor!

S-au adunat în ziua aceasta ierarhi și preoți care mai de care mai mari peste ceilalți mai mici, mai încoronați în fruntea turmei, și rostesc aceștia sfințirea portretelor sfinților așezate pe pereții templului cel așa de mare, ca pentru Dumnezeu, zic ei. O, câtă trufie, câtă pompă! Eu, Domnul, n-am spus să fie trufie în biserică, în casa care poartă numele Meu. Eu am zis închinare în duh și în adevăr, nu în temple. Am zis închinare adevărată și închinători adevărați, iar aceasta nu este în ceea ce fac mai-marii de pe pământ în numele Meu.

Se tânguie sfinții când văd lucrarea lui antichrist în loc știut sfânt, iar oamenii nu mai știu să găsească spre cer calea și se opresc să vadă și să audă și să-i asculte pe cei care nu-L iubesc pe Dumnezeu, ci, din contra, au luat pe ei haină de sfânt și iau cu asalt fața și numele lui Dumnezeu și cheamă la petrecerea lor lumea care nu dă de calea cea sfântă cu Dumnezeu pe ea.

O, unde este Dumnezeu în lucrarea acestora, care s-au împăunat cu haine și cu coroane de sfinți în temple aurite și cheamă lumea să-i vadă? Eu, Domnul, nu sunt în această amestecătură cu oamenii lui antichrist, căci cum aş putea să mai fiu Eu Dumnezeul Cel adevărat luptând cu vrăjmașul acesta atât de amestecat în casa știută a lui Dumnezeu între oameni?

Iată câtă bucurie vinovată în ziua aceasta în casa știută biserică a lui Iisus Hristos! E bucuros antichrist, e întâmpinat de oameni mari și mici, o, și nu știu oamenii cei adunați ce se lucrează în spatele decorului de deasupra mâinii vrăjmașe, care pătează locul și numele și biserică lui Hristos!

Iar Eu, Domnul, sunt cu toate suitele și cetele cerești și îngerești aici, deasupra cetății cuvântului Meu, de unde cu toți acești slujitori sfinți ocrotesc pământul și neamul român, țara Mea de venire cuvânt pe pământ, ca să Mă afle toți cei căroră Tatăl Se va descoperi lor prin Mine, Fiul Său Iisus Hristos, Care-Și are venirea și cuvântul și cartea și poporul și mărturia

peste oameni în zilele acestea, când Eu, Domnul, dau lupta cu fiara, cu antichrist, iar arma Mea este cuvântul gurii Mele, sub care antichrist se îngălbenește ca ceara și se va tot îngălbeni curând, curând, iar Tatăl Savaot Mă va mărturisi încă o dată Fiul Său iubit întru Care El a binevoit și binevoiește în lumea aceasta de necredință și de minciună ca nu cumva în lipsa minciunii să Se dovedească Domnul Stăpân și Păstor din cer venit, Păstorul Cel adevărat, și Care îl va rușina pe antichrist cel mincinos în haină de sfânt, așa cum și azi jubilează el și ai lui în templu zidit de oameni și împodobit cu aur ca să atragă pe mulți să-l slăvească pe el ca pe Dumnezeu, după cum îi este dorința și căutarea lui cea de două mii de ani, de când l-am zdrobit prin învierea Mea și l-am judecat așa pe el atunci. Iar acum rușinea pe care i-o găsesc cu sfinții Mei va fi și mai grea, și mai apăsătoare, și care va fi să-i curme pașii și să-și ia plata întreagă, pe care singur și-a agonisit-o luptând împotriva Mea.

Iar tu, țara Mea română, ești a Mea cu toată povestea Mea cu tine în mijlocul tău, chiar dacă tu nu știi aceasta îndeajuns, dar te vei bucura cu sfinții tăi, căci în curând se va vedea fața ta cea de la Dumnezeu pe acest meleag, și atunci va fi serbarea cea mai dulce pentru Mine și pentru tine și pentru cei care te vor afla și te vor îmbrățișa pentru slava Mea din tine, ținută în taină până acum, căci Dumnezeu așa lucrează, plin de umilință și de taină, blând și smerit, și este El Păstorul tău, iar tu ești darul Meu cel de la Tatăl, și aceasta te-a păstrat Mie până la sfârșit, până acum, iar acum te port în brațe și Mă vestesc cu tine peste pământ, și vine slava Mea și a ta și vin spre ea cei iubitori de Tatăl pentru Mine și pentru tine, căci Domnul vine la tine și nu mai pleacă, iar tu vei zâmbi sub soarele tău cel tainic și te vei arăta mireasă cu Mire, și nunta va fi pe vecie, căci veșnicia o am de așezat Eu, Domnul, pe meleagul tău acum, o, țara Mea cea de azi, la care Tatăl M-a trimis să vin și să fiu, și să fim noi acum lumină și sare pe pământ, și cu acestea să lucrăm înnoirea întru toate, o, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

13/26 octombrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Cu slavă de cuvânt Mă apropii, și așez înaintea Mea străjerii cetății cuvântului Meu ca să deschidă ei cartea Mea cea de azi cu ei, căci glasul Meu de Păstor ceresc își face cale prin vreme și cuvintează de șaptezeci de ani în mijlocul unui popor pe me-leagul român, și își lasă peste el slava sa, cuvântul Meu peste pământ, iar Eu sunt Cel ce păstoresc cu multul, cu multă sămânță semănată, și sunt Iisus Hristos, Fiul Tatălui Dumnezeu, și Tatăl Mă trimite și de aceea vin, și ascult de Tatăl când vin.

E zi de sărbătoare în calendarul creștinesc și-Mi fac lucrarea de Păstor ceresc, și se mângâie sfinții când Îmi aud glasul în mijlocul poporului cuvântului Meu, care-Mi împarte venirea, căci cuvântul pe care îl grăiesc își face lucrarea, nu stă în carte fără să fie lucrat apoi, și iată, tot ce am adus de veste prin cuvânt în vremea cea de început a celor șaptezeci de ani de când cuvintez peste pământul român, totul vine spre împlinire, iar vremea este grea de tot, și este cu lucrarea lui antichrist în calea Mea și este obraznic acest vrăjmaș, dar tremură de jale în fața cuvântului Meu și dă să-și facă încă stat pe picioare și să lupte încă, dar taina cuvântului Meu îl pândește peste tot pe unde Îmi ține el calea și este dat de gol cu tot ce mai poate face pe ascuns, iar glasul Meu îl arde și îl înspăimântă și stă Mielul lui Dumnezeu în luptă cu balaurul cel cu șapte capete și cu zece coarne, precum este scris despre lupta și biruința Mea asupra lui antichrist din zilele acestea, căci am lucrat tainic o vreme lungă de patruzeci de ani, cât timp Mi-a chinuit el și slugile lui trâmbița prin care-Mi lăsam glasul în mijlocul unui popor credincios Mie, o, și a fost târâtă peste tot și a suferit trâmbița Mea batjocură mare și grea, că era luată de acasă și dusă în spitale de bolnavi de minte și coboram prin ea cuvântul Meu față în față cu puii balaurului roșu peste tot și le grăiam cu glas de Miel ceresc și le spuneam ce aveam să le spun și se supărau și-Mi chinuiau trâmbița și Mi-o înțepau cu ace și Mi-o ardeau cu fiare fierbinți, și cu multe chinuri Mi-o încercau cu cruzime, dar cuvântul Meu curgea peste ei și se

ducea vestea din unul în altul până la conducătorul de peste țară și a stat trâmbița Mea înaintea lui și s-a umplut inima lui de mila ei și așa am curmat suferința ei apoi, o, și toate au rămas scrise, și multe cuvinte au rămas acolo de mărturie la vrăjmași, căci venirea Mea este mărturia Mea prin cuvânt scris, iar după patruzeci de ani am dat în lături piedicile și am adus libertate cuvântului Meu și curge el de atunci peste pământ ca râul care se desface în multe laturi ca să meargă peste tot și să vină Domnul apoi cu împlinirea, și toate se lucrează după Scripturi, căci am venit să împlinesc, precum este scris.

Mă doare pentru tine, Mă doare, țara Mea de venire de la Tatăl, Mă doare și Mă doare, iubito, căci în tine lucrează cu minciuna vrăjmașul Meu și al tău, cu slugile lui vopsite cu roșul balaurului vrăjmaș, și care dă să tot păcălească neamul român cu limba lui ascuțită ca să nu pară a fi vrăjmașul cel din povestea Mea cu tine, neam român. O, nu se lasă puii balaurului descoperit și numit pe nume, după ce Eu, Domnul, Mi-am făcut cale cu cuvântul peste pământ de când această fiară scoate sabia și se încearcă fără de vreme cu Cel ce biruiește în față și merge și scoate deasupra pe cele ascunse sub minciuna care se cheamă bunăstare, omenie, salvare pentru toți, dar iată ce spun Eu acestor lucrători ai minciunii:

Vai vouă! Auziți? Vai vouă, celor ce ați adus-o pe România în neputințe de tot felul de atâtea vreme, de mai bine de treizeci de ani de când Eu, Domnul, Mi-am dezlegat graiul gurii și am rostit libertate pentru cuvântul Meu, care a lucrat tainic patruzeci de ani și am ieșit apoi cu el ca să vă curm minciuna sub care o țineți voi pe România ca să-i puteți suge vлага și s-o luați voi doar pentru voi!

Vai vouă, celor din partidul roșu, căci rând pe rând ați ținut țara în genunchi ca s-o goliți de tot și să-i curmați pacea și mersul, și iată acum, iar și iar dați încă să vă dați mari și drepti pentru țară, și nu are cine să vă oprească cruzimea, ci numai Eu, Dumnezeul neamului român, Iisus Hristos. Numai Eu pot să vă opresc faptele și gura cu care îi loviți pe cei iubitori de

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

țară și de neam cum voi n-ați fost niciodată!

O, cumințiți-vă limba și nu mai mințiți tot timpul și nu vă mai fățărniciti și nu vă mai credeți cei dintâi, cei mai mulți, căci sunteți atâta de vicleni, atât de fără de rușine toți, că Îmi vine să vă umilesc dintr-o dată ca să vă tai elanul cu care ați ingenuncheat țara și neamul.

O, fie-vă rușine, lăsați gura mică! Îmi vine să vă umilesc cât nu vă așteptați, când văd cum dați să loviți în cei așezați la cârma neamului ca să lucreze îndreptarea celor lucrute strâmb și dușmănos de voi atâta vreme, o, fiilor învăluiti în viclenie și în minciuna de pe buzele voastre viclene, că nu aveți ca lucrare decât viclenia și minciuna și sunteți netrebnici în fel și chip, în timp ce dați să vă mărturisiți încă salvatori. Vai vouă! Auziți? Și vă spun aceasta ca să vă opriți, și să nu tot lucrați la vaiul pe care îl tot îmbogățiți ca să vă cadă și mai greu când se va prăvăli peste voi, și la care atâta ați adunat cu duh viclean. Așadar, lepădați vrăjmașia! E de la satana această lucrare, cu care vă tot ajutați unii pe alții, fără să pricepeți cât rău vă faceți unii altora și din unii în alții de atâta vreme, o, fiilor vrăjmași celor buni și drepti în neamul român, și de aceea vă spun: Vai vouă! Auziți?

E zi de veghe peste țară și veghez cu sfinții așezați de pază sfântă peste neam. Se duc la raclele din biserici ale sfinților Mei, se duc cei ce s-au așezat mari în posturile de peste neam, se duc și fac închinăciuni la sfinți ca să fie văzuți și crezuți drepti și buni și credincioși, iar ei sapă ca vrăjmașii pe dedesubt, și n-au milă de neam și sunt scriși vrăjmași, și nicidecum salvatori.

O, nu mai pot vedea atâta viclenie, atâta vopseală și de atâta vreme. Mi-e milă de atâția oropsiți sub călcâiul vrăjmaș. Îi voi opri din lucrarea lor vicleană, le voi opri limba și viclenia de pe limba lor, și așa voi da să-i ocrotesc pe cei așezați la cârmă peste țară, și care au cuminenie și iubire de neam și de Dumnezeu. Voi lucra Eu, Domnul, căci între oameni lucrează minciuna

de peste tot, o, și nu este altfel când frica de Dumnezeu s-a dus de la oameni.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, păstrează ceasul miezului de noapte treaz între Mine și tine, și să nu vă afle nepăsători de suflet sau culcați în pat acest ceas, ci să vă așezați înaintea Mea mereu, fiilor, mereu cu mâinile ridicate spre cer, ingenuncheați și veghind asupra duhului rău ca să-l biruim tot timpul, o, fiilor, și ca să nu vă doboare el pe voi negăsindu-vă cu Mine veghind spre Tatăl pentru biruința cea mare a veșniciei asupra vremelniciei și a păcatului de pe pământ, și care a dezmoștenit pe om de locul său din rai, locul pentru care a fost el zidit de Dumnezeu.

Iată de ce plâng Eu, Domnul, după om și

pentru om și de ce am venit pe pământ cuvânt! Pierderea de Dumnezeu a omului e tot mai mare, tot mai amenințătoare asupra celui pribeag spre casa lui din cer, iar Eu veghez cu voi peste pământ și am la voi și cu voi postul de veghe, fiilor. Duhul milei este rupt din duhul iubirii, și cu acest duh de milă am venit și am lucrat prin acest cuvânt atâția ani, fiilor.

Mila viesc să-i învăț pe mulți, mila de Dumnezeu și de oameni, căci Dumnezeu suferă fără de margini de mila omului

pierdut în păcat și în necredință, din pricina păcatului care îl desparte pe Dumnezeu de om. O, de ar pieri păcatul, de ar muri acest duh care a căzut peste tot, de ar cădea această perdea de despărțitură între om și Dumnezeu!

O, fiilor, e soare la voi, e soare mult, și își întinde strălucirea lui și vor căuta spre ea cei umiliți de soartă, că vine lumina și puterea ei și lucrarea ei, vine din cer biruința lui Hristos. Iar voi rămâneți întru iubirea Mea, rămâneți, fiilor, întru Mine, căci curând iubirea Mea se va împărți și va mângâia și va aduce pe pământ cerul și va fi atât de frumoasă vremea acestei împliniri și vor fi cer nou și pământ nou, și va fi pe pământ această împlinire, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2025

